

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luďka Pilného a přísedících Vladimíra Pospíšila a Mgr. Terezy Rampasové ve věci

žalobce:

J. M. [redacted], nar. [redacted]
bytem [redacted]

proti
žalovanému:

[redacted], IČO [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupenému JUDr. Tomášem Témínem, Ph.D., advokátem
sídlem Karlovo náměstí 28, Praha 2

o určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru dohodou

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal určení, že rozvázání pracovního poměru dohodou, předložené žalobci dne 26.9.2016, je neplatné, s e z a m í t á.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 16 940,- Kč, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 29.11.2016 domáhá určení, že rozvázání pracovního poměru dohodou, předložené žalobci dne 26.9.2016, je neplatné. Žalobce pracoval pro žalovaného na základě pracovní smlouvy od [redacted]. Pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou. Žalobce měl vykonávat pozici [redacted]. Dne 29.6.2016 byla žalobci ze strany žalovaného předložena k podpisu dohoda o rozvázání pracovního poměru podle § 49 zákoníku práce. Pracovní poměr měl podle této dohody skončit ke dni 30.9.2016. Žalobce k dohodě sice připojil svůj podpis, stalo se tak ovšem v časové tísní a pod tlakem okolností. Žalobce neměl možnost si věc řádně promyslet a nebyl si ani plně vědom všech právních dopadů tohoto úkonu. Vůli ukončit pracovní poměr projevil žalovaný jako zaměstnavatel, nikoliv žalobce jako

zaměstnanec. K připojení podpisu k dohodě ze strany žalobce došlo nikoliv na základě jeho svobodné vůle a dobrovolně. Žalobce ještě v den předložení dohody k podpisu písemně souhlas s dohodou odvolal. Učinil tak doporučeným dopisem, ve kterém žalovaného informoval, že s dohodou nesouhlasí, svůj podpis bere zpět v plném rozsahu a trvá na dalším pokračování pracovního poměru. Vzhledem k tomu, že na vyhotovení dohody, kterým disponuje žalobce, chybí datum podpisu, má žalobce za to, že absence data podpisu má za následek neplatnost dohody. Žalovaný na sdělení žalobce ze dne 26.9.2016 reagoval dopisem ze dne 7.10.2016, kterým informoval žalobce, že žalovaný považuje ukončení pracovního poměru ke dni 30.9.2016 za platné. Žalobce opětovně dopisem ze dne 17.10.2016 informoval žalovaného, že trvá na tom, že ukončení pracovního poměru dohodou bylo neplatné. Žalovaný reagoval dopisem ze dne 21.10.2016, že trvá na ukončení pracovního poměru.

2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Dle žalovaného nezpůsobuje absence data podpisu na žalobcově stejnopisu dohody o rozvázání pracovního poměru neplatnost dohody, neboť se nejedná o podstatnou a zákonem vyžadovanou náležitost takové dohody. Žalobce datum podpisu předmětné dohody učinil v žalobě nesporným a navíc stejnopis žalovaného datován je, a to dokonce rukou žalobce. Současně s podpisem dohody o rozvázání pracovního poměru a v návaznosti na něj bylo dojednáno přidělení odměny žalobci ve výši [REDAKCE] Kč za dosažené pracovní výsledky. Dle žalovaného nelze přisvědčit žalobci, že k podpisu dohody nedošlo na základě jeho svobodné vůle. Odvolání písemného souhlasu je dle žalovaného právně bezpředmětným úkonem, neboť dohoda o rozvázání pracovního poměru je dvoustranným dokumentem, který nelze měnit či rušit jednostranně, ale vždy za souhlasu obou smluvních stran.
3. Soud má za prokázané z dohody o rozvázání pracovního poměru ze dne 26.9.2016, že žalovaný uzavřel se žalobcem předmětnou dohodu, jejímž předmětem je rozvázání pracovního poměru ke dni 30.9.2016. Rozhodnutí o odměně ve výši [REDAKCE] Kč přiznané žalovaným žalobci potvrzuje, že žalovaný rozhodl o přidělení odměny žalobci za dosažené pracovní výsledky ve výši [REDAKCE] Kč. Přípis žalobce ze dne 26.9.2016 označený jako odvolání souhlasu ze strany zaměstnance na dohodě o rozvázání pracovního poměru předložené zaměstnanci zaměstnavatelem dne 26.9.2016 dokládá, že žalobce informoval žalovaného, že podpis na dohodu o ukončení pracovního poměru i na rozhodnutí o odměně připojil v časové tísní, bez rozmyšlení a pod tlakem okolností. Dále žalovaného informoval, že svůj podpis na dohodě o rozvázání pracovního poměru bere zpět v plném rozsahu a trvá na dalším pokračování sjednaného pracovního poměru. Z přípisu právního zástupce žalovaného ze dne 7.10.2016 adresovaného žalobci bylo soudem zjištěno, že žalovaný prostřednictvím svého právního zástupce reagoval na přípis žalobce ze dne 26.9.2016. Žalovaný žalobce upozornil, že fakt, že podpis stejnopisu žalobce není datován, nezpůsobuje neplatnost dohody, navíc stejnopis žalovaného datován je a to rukou žalobce, není tedy problém datum podpisu prokázat. Žalovaný dále uvedl, že se domnívá, že není pravdivé tvrzení žalobce, že dohodu o rozvázání pracovního poměru podepsal v časové tísní, bez rozmyšlení a pod tlakem okolností. S ohledem na uvedené považoval tedy žalovaný dohodu o rozvázání pracovního poměru ze dne 26.9.2016 za platně uzavřenou. Přípis žalobce ze dne 17.10.2016 adresovaný žalovanému potvrzuje, že v návaznosti na přípis žalovaného ze dne 7.10.2016 žalobce žalovanému sdělil, že s obsahem přípisu žalovaného nesouhlasí. Dále zrekapituloval, že vůli ukončit pracovní poměr projevili zaměstnavatel, nikoliv žalobce, k dohodě připojil podpis v časové tísní a pod tlakem okolností, bez možnosti si věc řádně promyslet, v den podpisu písemně souhlas s dohodou odvolal/vzal zpět. Žalobce dále uvedl, že nijak nezpochybnuje, kdy mu byla dohoda předložena, nicméně i nadále má za to, že absence data na dohodě má za následek neplatnost dohody. Žalobce uzavřel, že i bude-li žalovaný nadále trvat na svém stanovisku, nezbyvá mu, než se svých oprávněných a spravedlivých nároků domáhat v zákonné lhůtě soudní cestou. Přípis právního zástupce žalovaného ze dne 21.10.2016 adresovaný žalobci dokládá, že právní zástupce žalobce reagoval na přípis žalobce ze dne 17.10.2016 s tím, že žalovaný nadále setrvává na svém závěru, že dohoda o rozvázání pracovního poměru ze dne

26.9.2016 byla platně uzavřena a pracovní poměr skončil dne 30.9.2016. Potvrzení o zaměstnání žalobce ze dne 30.9.2016 prokazuje, že žalovaný žalobci vystavil zápočtový list, ve kterém uvedl, že žalobce pracoval pro žalovaného od [redacted] do 30.9.2016 jako [redacted]. Z prohlášení S [redacted] J [redacted] ze dne 29.9.2016 soud zjistil, že jmenovaná v tomto prohlášení uvedla, že dne 26.9.2016 byla se žalobcem uzavřena dohoda o rozvázání pracovního poměru dle § 49 zákoníku práce s tím, že dohoda byla podepsána bez emocí a nátlaku po oboustranné domluvě. Žalobce jmenované naopak po podepsání sdělil, že měl stejně v plánu pracovní poměr s jejich společností ukončit a že si za dohodnutou odměnu [redacted]. Když se žalobce vrátil po podepsání dohody do technického zázemí, sdělil svým kolegům, že je rád, že končí a že ho stejně tato práce již nebavila. Z dohody o rozvázání pracovního poměru uzavřené mezi žalobcem a žalovaným bez datace s tím, že dle obsahu dohody končí pracovní poměr žalobce u žalovaného k 30.9.2016, bylo soudem zjištěno, že na základě této dohody se žalobce se žalovaným dohodl, že pracovní poměr u žalovaného končí k datu 30.9.2016, přičemž tato dohoda je svým obsahem totožná jako dohoda předložená žalovaným, nicméně neobsahuje datum jejího uzavření. Výplatní páska žalobce za červen 2016 dokládá, že žalobce měl dle předmětné výplatní pásky evidován počet dnů dovolené v rozsahu [redacted] dnů. Výplatní páska žalobce za červenec 2016 dokládá, že žalobce měl dle předmětné výplatní pásky evidován počet dnů dovolené v rozsahu [redacted] dnů. Výplatní páska žalobce za srpen 2016 dokládá, že žalobce měl dle předmětné výplatní pásky evidován počet dnů dovolené v rozsahu [redacted] dne. Výplatní páska žalobce za září 2016 dokládá, že žalobce měl dle předmětné výplatní pásky evidován počet dnů dovolené v rozsahu [redacted] dne. Z výslechu svědkyně S [redacted] J [redacted] bylo soudem zjištěno, že působí u žalovaného jako [redacted]. U žalovaného pracuje od roku [redacted]. Původně pracovala na pobočce ve [redacted]. V roce [redacted] se přemístila do [redacted] kde žalobce již v tu dobu pracoval. K okolnostem ukončení pracovního poměru žalobce uvedla, že ví o tom, že žalobce dostal dohodu o ukončení pracovního poměru. V tu dobu se dle svědkyně snižovaly stavy zaměstnanců. Žalobce se dle svědkyně zmínil, že ho práce nebaví. Nejdříve hovořila se svým nadřízeným o tom, kdo skončí v týmu svědkyně, následně na základě toho jí byly zaslány podklady, a to dohoda o ukončení pracovního poměru. K projednání ukončení pracovního poměru žalobce svědkyně uvedla, že to probíhalo při jediném jednání společně s podpisem dohody o ukončení pracovního poměru, kdy tuto předložila předmětný den žalobci, on si ji prostudoval a následně ji podepsal. Celé to mohlo dle svědkyně trvat tak přibližně 5 minut. Žalobce dle svědkyně nechtěl žádnou dobu na rozmyšlenou. Současně žalobce dostal i odměnu. Žalobce se v návaznosti dle svědkyně vyjádřil, že je to fajn, že chtěl stejně skončit a že si za odměnu [redacted]. Svědkyně odmítla, že by na žalobce byl činěn jakýkoliv nátlak. Nikdo jiný předmětnému jednání přítomen nebyl. Při odchodu po podpisu dohody o ukončení pracovního poměru byl žalobce dle svědkyně spokojený. V případě svědkyně se jednalo o první výpověď, kterou dávala zaměstnanci, tzn., že spíše byla ve stresu ona. Po podpisu dohody o ukončení pracovního poměru a o odměně žalobce zastihla v šatně, kde byl v dobré náladě. Po předložení listin na č.l. 67 a č.l. 68 svědkyně potvrdila, že se jedná o listiny, které byly předmětného dne podepisovány. Svědkyně do dokumentů doplnila pouze částku, a to do dohody o odměně, kdy tuto částku jí sdělila personalistka. Dokumenty již obdržela s podpisem zástupce žalovaného. Svědkyně měla za to, že oba dokumenty byly vyhotovovány ve dvou vyhotoveních. Z výslechu svědka R [redacted] Š [redacted] bylo soudem zjištěno, že pracoval se žalobcem. Aktuálně stále pracuje pro žalovaného. Svědek věděl o ukončení pracovního poměru žalobce. Při samotném aktu nebyl. Byl však předmětný den v práci. Žalobce viděl po výpovědi na pracovišti. O výpovědi, resp. ukončení pracovního poměru, se žalobce dle svědka zmínil. Dle svědka vypadal normálně. Neříkal nic o žádném nátlaku, nebo že by reklamoval ukončení pracovního poměru. Svědek měl za to, že důvodem ukončení pracovního poměru se žalobcem bylo snižování stavu zaměstnanců. Celkem byly takto ukončeny dle svědka pracovní poměry se dvěma lidmi. Z výslechu svědka R [redacted] V [redacted] soud zjistil, že je zaměstnancem žalovaného. Žalobce je jeho bývalým kolegou. Pro žalovaného pracuje od roku [redacted] nebo [redacted] kdy byl přijat na pobočku v [redacted]. Žalobce v tu dobu již pro žalovaného dle

svědka pracoval. Svědek pracuje na pozici [REDAKCE], kdy vykonává obdobnou pozici, jakou vykonával i žalobce. O ukončení pracovního poměru žalobce svědek věděl. Dozvěděl se o tom tak, že žalobce přišel na šatnu a sdělil víceméně všem, že dostal výpověď s tím, že dál s nimi již spolupracovat nebude. Žalobce dle svědka nehovořil o žádném nátlaku, a to ani později. Samotnému jednání, při kterém měl být ukončen pracovní poměr se žalobcem, přítomen nebyl.

4. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázaný následující skutkový děj. Dne 26.9.2016 uzavřel žalobce se žalovaným dohodu o rozvázání pracovního poměru, dle které došlo k rozvázání pracovního poměru ke dni 30.9.2016. Žalovaný rozhodnutím z téhož dne rozhodl o přidělení odměny žalobci za dosažené pracovní výsledky ve výši [REDAKCE] Kč. K podpisu dohody o rozvázání pracovního poměru došlo na jednání žalobce s nadřízenou S [REDAKCE] J [REDAKCE]. Ta dohodu předložila předmětný den žalobci, on si ji prostudoval a následně ji podepsal. Žalobce nechtěl žádnou dobu na rozmyšlenou. Vyjádřil se, že je to fajn, že chtěl stejně skončit a že si za odměnu [REDAKCE]. Žalobce následně informoval o ukončení svého pracovního poměru mimo jiné své kolegy R [REDAKCE] Š [REDAKCE] a R [REDAKCE] V [REDAKCE] s tím, že žalobce před nimi nehovořil o žádném nátlaku, který by na něj byl činěn. Žalobce přípisem ze dne 26.9.2016 označeným jako odvolání souhlasu ze strany zaměstnance na dohodě o rozvázání pracovního poměru předložené zaměstnanci zaměstnavatelem dne 26.9.2016 informoval žalovaného, že podpis na dohodu o ukončení pracovního poměru i na rozhodnutí o odměně připojil v časové tísní, bez rozmyšlení a pod tlakem okolností. Dále žalovaného informoval, že svůj podpis na dohodě o rozvázání pracovního poměru bere zpět v plném rozsahu a trvá na dalším pokračování sjednaného pracovního poměru. Žalovaný přípisem ze dne 7.10.2016 reagoval na přípis žalobce ze dne 26.9.2016 v tom směru, že žalobce upozornil, že fakt, že podpis stejnopisu žalobce není datován, nezpůsobuje neplatnost dohody, a že stejnopis žalovaného datován je, a to rukou žalobce. Dle žalovaného není tedy problém datum podpisu prokázat. Žalovaný dále uvedl, že se domnívá, že není pravdivé tvrzení žalobce, že dohodu o rozvázání pracovního poměru podepsal v časové tísní, bez rozmyšlení a pod tlakem okolností. S ohledem na uvedené považoval tedy žalovaný dohodu o rozvázání pracovního poměru ze dne 26.9.2016 za platně uzavřenou. Žalobce přípisem ze dne 17.10.2016 v návaznosti na přípis žalovaného ze dne 7.10.2016 žalovanému sdělil, že s obsahem přípisu nesouhlasí. Dále zrekapituloval, že vůli ukončit pracovní poměr projevili zaměstnavatel, nikoliv žalobce, k dohodě připojil podpis v časové tísní a pod tlakem okolností, bez možnosti si věc řádně promyslet, v den podpisu písemně souhlas s dohodou odvolal/vzal zpět. Žalobce dále uvedl, že nijak nezpochybňuje, kdy mu byla dohoda předložena, nicméně i nadále má za to, že absence data na dohodě má za následek neplatnost dohody. Žalobce uzavřel, že i bude-li žalovaný nadále trvat na svém stanovisku, nezbyvá mu, než se svých oprávněných a spravedlivých nároků domáhat v zákonné lhůtě soudní cestou. Žalovaný přípisem ze dne 21.10.2016 reagoval na přípis žalobce ze dne 17.10.2016 s tím, že žalovaný nadále setrvává na svém závěru, že dohoda o rozvázání pracovního poměru ze dne 26.9.2016 byla platně uzavřena a pracovní poměr skončil dne 30.9.2016.
5. Podle § 4 zákoníku práce se pracovněprávní vztahy řídí tímto zákonem; nelze-li použít tento zákon, řídí se občanským zákoníkem, a to vždy v souladu se základními zásadami pracovněprávních vztahů.
6. Podle § 49 odst. 1 zákoníku práce dohodnou-li se zaměstnavatel a zaměstnanec na rozvázání pracovního poměru, končí pracovní poměr sjednaným dnem. Dle odst. 2 předmětného ustanovení musí být dohoda o rozvázání pracovního poměru písemná. Podle odst. 3 musí každá smluvní strana obdržet jedno vyhotovení dohody o rozvázání pracovního poměru.
7. Podle § 580 odst. 1 občanského zákoníku je neplatné právní jednání, které se přičí dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje.

8. Podle § 587 odst. 1 občanského zákoníku kdo byl k právnímu jednání přinucen hrozbou tělesného nebo duševního násilí vyvolávající vzhledem k významu a pravděpodobnosti hrozícího nebezpečí i k osobním vlastnostem toho, jemuž bylo vyhrožováno, jeho důvodnou obavou, má právo namítnout neplatnost právního jednání.
9. Podle § 588 odst. 1 občanského zákoníku přihlédne soud i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně přičí dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. To platí i v případě, že právní jednání zavazuje k plnění od počátku nemožnému.
10. Podle § 1759 občanského zákoníku smlouva strany zavazuje. Lze ji změnit nebo zrušit jen se souhlasem všech stran, anebo z jiných zákonných důvodů. Vůči jiným osobám smlouva působí jen v případech stanovených v zákoně.
11. Mezi účastníky řízení bylo nesporné, že žalobce uzavřel dne 26.9.2016 se žalovaným dohodu o rozvázání pracovního poměru, dle které se účastníci dohody dohodli na tom, že pracovní poměr vzniklý mezi nimi na základě pracovní smlouvy ze dne [redacted] končí ke dni 30.9.2016. Po uzavření předmětné dohody žalobce žalovanému sdělil, že svůj podpis na dohodě o rozvázání pracovního poměru bere zpět v plném rozsahu a trvá na dalším pokračování sjednaného pracovního poměru. Současně uplatnil vůči žalovanému námitku neplatnosti dohody, a to ze dvou důvodů. Žalobce shledával neplatnost dohody na základě absence data podpisu dohody na vyhotovení dohody o rozvázání pracovního poměru, které obdržel po podpisu dohody, a dále na základě tvrzené časové tísně a tlaku okolností, za kterých žalobce dohodu podepsal. Zdejší soud tak v návaznosti na uvedené posuzoval oprávněnost námitek žalobce, respektive, zda je účastníky uzavřená dohoda platná. Primárně nalézací soud posuzoval, zda úkon, kterým žalobce „vzal svůj podpis na dohodě o rozvázání pracovního poměru zpět“, vyvolal ve vztahu k účinnosti dohody o rozvázání pracovního poměru právně významné účinky či nikoliv. Jak vyplývá z ustanovení § 49 odst. 1 zákoníku práce, je dohoda o rozvázání pracovního poměru dvoustranným právním jednáním, které lze v souladu s ustanovením § 1759 občanského zákoníku měnit jen se souhlasem obou stran. V daném případě však žalovaný v návaznosti na předmětný úkon žalobce vyjádřil vůli, že dohodu měnit nechce, když uvedl, že trvá na platném uzavření dohody a na tom, že pracovní poměr skončil k datu 30.9.2016. Na základě uvedeného proto nelze než dospět k závěru, že posuzovaný úkon žalobce žádné účinky ve vztahu k účinnosti dohody o rozvázání pracovního poměru nevyvolal. Soud dále posuzoval formální náležitosti dohody o rozvázání pracovního poměru v návaznosti na námitku žalobce stran absence data podpisu. Náležitosti dohody o rozvázání pracovního poměru upravuje ustanovení § 49 zákoníku práce, které vyžaduje, aby byla uzavřena v písemné formě a aby v ní byl sjednán den skončení pracovního poměru. Obě náležitosti byly v případě účastníky uzavřené dohody splněny, přičemž současně každá ze stran obdržela jedno vyhotovení dohody, o čemž svědčí skutečnost, že žalobce disponuje vyhotovením bez data podpisu, zatímco žalovaný disponuje vyhotovením s datem podpisu dne 26.9.2016. Sám žalobce nesporeoval, že dohoda o rozvázání pracovního poměru byla dne 26.9.2016 uzavřena, respektive jím podepsána. Absence data podpisu dohody o rozvázání pracovního poměru na vyhotovení, které obdržel žalobce, tudíž s přihlédnutím k uvedeným skutečnostem neplatnost dohody o rozvázání pracovního poměru nezpůsobuje. Současně je nepochybné, že dohoda o rozvázání pracovního poměru účastníky uzavřena dne 26.9.2016 byla. Pokud se jedná o další námitky žalobce směřující k tomu, že dohodu o rozvázání pracovního poměru uzavřel v časové tísně, bez rozmyšlení a pod tlakem okolností, byl žalobce na jednání konaném dne 16.2.2018 vyzván v souladu s ustanovením § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., aby jím tvrzenou časovou tíseň a tlak okolností jednoznačně specifikoval a ke svým doplňujícím tvrzením označil důkazy. Žalobce v návaznosti na výzvu soudu uvedl, že podpis k dohodě připojil pod nátlakem ze strany S [redacted] J [redacted] ve smyslu bezprávných výhrůžek, kdy se žalobcem bylo jednáno z pozice moci a direktivně, přičemž jmenovaná operovala s potenciálem a možnostmi dohody o hmotné zodpovědnosti. Žalobce v této souvislosti žádné nové důkazy nenavrl. Jak

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Kudrnová

vyplývá z konstantní judikatury, např. rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 21 Cdo 214/2007, právní úkon je platný, jestliže vůle účastníka pracovněprávního vztahu, kterou projevil navenek, byla vážná a jestliže současně byla svobodná. Svobodu vůle přitom vylučuje zejména přímé fyzické donucení či bezprávná výhrůžka. O bezprávnou výhrůžku, již je vůle jednatelického subjektu deformována, se jedná pouze tehdy, jestliže osoba vykonávající psychický nátlak hrozí něčím, co není oprávněna učinit (např. hrozbou ublížení na zdraví, hrozbou značné škody na majetku apod.), nebo vyhrožuje tím, co by sice byla oprávněna učinit, avšak prostřednictvím výhrůžky si vynucuje něco, k čemu být použita nesmí (např. jednatelickému je vyhrožováno, že musí uzavřít určitou smlouvu, jinak že bude příslušným orgánům oznámen jako pachatel trestného činu, který skutečně spáchal). Vůle jednatelického je vadná i tehdy, jestliže její svobodnou tvorbu vyloučila tíseň. Tísni se ve smyslu ustálené judikatury rozumí objektivní hospodářský nebo sociální stav, někdy i psychický stav (například rozrušení, obavy o osobu blízkou apod.), který takovým způsobem a s takovou závažností doléhá na osobu uzavírající smlouvu, že tato osoba bez svobodného utváření své vůle učiní právní úkon, který jí zřejmě způsobí újmu a který by za normálních okolností jako neprospěšný vůbec neučinila (učiní právní úkon za nápadně nevýhodných podmínek). Okolnosti vylučující svobodu vůle jednatelického (fyzický a psychický nátlak, tíseň) musí mít přitom základ v objektivně existujícím a působícím stavu, nestačí tedy, jestli si jejich existenci jednatelický jen představuje, ale není-li pro ně objektivní důvod, a současně se musí stát pohnutkou pro projev vůle jednatelický dotčené osoby tak, že jedná ke svému neprospěchu. Žalobce sám potvrdil, že nadřízená S. J. žalobce nijak fyzicky neohrožovala. V případě bezprávné výhrůžky žalobce tvrdil, že jmenovaná poukazovala na dohodu o hmotné odpovědnosti a její případné zneužití. Ve vztahu k časové tísní pak uvedl, že byl postaven před hotovou věc. S přihlédnutím ke shora uvedeným závěrům Nejvyššího soudu ČR zdejší soud shledal, že v řízení nebylo prokázáno tvrzení žalobce, že dohodu o rozvázání pracovního poměru uzavřel se žalovaným dne 26.9.2016 v tísní, nikoliv na základě jeho svobodné vůle, kdy žalobce převážně ani netvrdil zcela konkrétní skutečnosti, které by svědčily o tísní nebo o nedobrovolném jednání žalobce. Na základě uvedených závěrů dospěl proto nalézací soud k závěru, že dohoda o rozvázání pracovního poměru uzavřená účastníky sporu dne 26.9.2016 je platná a žalobu výrokem I. zamítá.

12. Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. Právo na náhradu nákladů řízení vzniklo ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. procesně úspěšnému žalovanému. Žalovaný má právo na náhradu nákladů řízení, které vynaložil a které jsou představovány odměnou advokáta žalobce za 5 úkonů právní služby á 2.500,- Kč a paušální náhradou hotových výdajů advokáta podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. á 300,- Kč za 5 úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepis vyjádření k žalobě ze dne 21.9.2017, sepis doplnění ze dne 5.3.2018, účast na jednáních soudu dne 16.2.2018 a dne 25.6.2018), DPH ve výši 21%, celkem 16 940,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Praha 25. června 2018

JUDr. Luděk Pilný, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Kudrnová